

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opusculum Theologico-Canonicum De Sponsalibus

Kugler, Johann

Norimbergæ, 1705

Quæstio IX. An valida sint Sponsalia sinè consensu Parentum inita?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40883

dissuadere, utpote invalida, & ut plurimum fluctuosa. Nihilominus frustranea prorsus non sunt, quia saltē pars altera obligabitur tanquam simplici promissione juxta dicta n. 62. Similiter obligantur Parentes, nē posthac resistent, si proles adultior facta in talem promissionem consenserit, sed ut ex sua parte tali consensui procurando potiùs cooperentur. *arg. c. un. XXXII. q. 3.* Ad 2^m. R. Inductum & confirmatum est, ut tradantur nuptui, cum consensu, saltē tacito earum, qui sic traduntur, juxta num. 15. C. sinè consensu, aut ratificatione eorum N.

QUÆSTIO IX.

An valida sint Sponsalia sinè consensu Parentum inita?

104. **M**atrimonia sinè consensu Parentum inita valere, definit *Trid. Sess. 24. c. 1. de Reformat. matrim.* ubi anathemate ferit, dicentes: *Matrimonia à filiis familias sinè consensu Parentum contracta, irrita esse, & Parentes ea rata, vel irrita facere posse:* Quia nempe illis concessum non est impedimenta matrimonij statuere: quamvis teste *Wagnerek super c. 1. de Despons. Impuberum*, aliqui Juris Consulti & cum his Lutherus, Melanchton, Erasmus, docuerint, ea non valere refutati; à *Bellarmin. l. 1. de Matrim. c. 19.* & *Canisio super c. 1. de Desponsal.* Unde quæstio est de talis Sponsalibus; ad quam

105. Dicendum: Valent Sponsalia sine consensu Parentum inita, nisi ipsum Matrimonium non possit licite contrahi. Ita *Sanch. l. 4. D. 23. n. 10. Laym. l. 5. tr. 10. p. 1. c. 1. num. 14. Pirrhing n. 91. Vallensis §. 9. n. 2. König n. 47. de Sponsal. Gonzalez super cap. 1. & Engel n. 11. de Despons. Impub. Sporer Tyroc. Sacram. p. 4. c. 1. n. 176. Oberalcher de Sacram. p. 2. tr. 2. c. 1. §. 2. Prob. 1°. Juxta dicta n. 4. 5. 6. 42. Matrimonia debent esse libera, nec possunt proles invitæ à Parentibus certo conjugio sociari c. De Neptis 3. XXXII. q. 2. in cujus quæstionis initio dicitur: *Quòd autem aliqua non sit cogenda nubere alicui, Ambrosius testatur super Epistolam primam ad Corinth. 7. Nubat cui vult, tantum in Domino, id est, quem sibi aptum putaverit, illi nubat: quia invitæ nuptiæ solent malos proventus habere* &c. atqui si essentialiter Parentum consensus requireretur pro Sponsalibus, subsecuta matrimonia non essent satis libera, sed sæpe coacta, nam, ut *Zoesius* loquitur super *Trid. de Sponsal. n. 69. Parentum stultitia, aut avaritia, non rarò impediret honestas affectiones liberorum*; adeoque non vellent consentire, nisi in certam personam, quæ ipsis, non autem filio, vel filiæ placeret. Ergo. 2°. Conjugium exigit perpetuam Societatem mutuo amore conglutinatam, amor autem debet spontè nasci, & ex propria voluntate; *quod enim quis non eligit, nec optat, profectò non diligit. c. Prasens 4. XX. q. 3.* atqui hic amor sperari*

NON

non posset ex Sponsalibus, non tam à propria propensione, quàm à Parentum consensu dependentibus; ergo ab illo non dependent essentialiter. 3°. Sponsalia in sciiis, aut invitis Parentibus contracta, esse valida ipsa praxis Ecclesiæ evincit, quæ solet Sponsos etiam clam contrahentes ad fidem servandam compellere, nec ullibi de jure exigitur ad Sponsalium valorem Parentum consensus; ergo sinè eo, valent Sponsalia; sicut valent contractus alij à filiis initi; præsertim cum pro Sponsalibus major libertas requiratur, quam pro aliis contractibus. Unde *c. 2. XXVII. q. 2.* dicitur *Sufficiat secundum leges solus eorum consensus, de quorum conjunctione agitur.*

106. Ob. 1°. Leges irritant Sponsalia sinè consensu Parentum inita: ut *lex 7. §. 1. ff. de Sponsal. l. 2. ff. de ritu nupt. l. 5. & 12. C. de Nupt. in princ. Instit. de nuptiis.* Dicit Justinianus, quòd *Civilis & naturalis ratio suadeat consensum Parentum esse requirendum.* Ergo. R. Juxta num. 100. eas leges in hoc puncto vim non habere, vel esse correctas, cum etiam matrimonia irrita pronuntient, quod tamen falsum est juxta num. eundem vel tantum suadent, ut consensus Parentum requiratur, sed non præcipiunt, imò licèt hoc præciperent, & aliter Sponsalia fieri prohiberent, nondum sequitur, sinè eo consensu inita irritari: Nam *multa fieri prohibentur, quæ si facta fuerint, obtinent roboris firmitatem c. Ad Apostolicam 16. de Regular.*

107. Ob. 2°. Canones non agnoscunt matrimonium esse legitimum, nisi Parentes consentiant. *c. 1. 3. 4. XXX. q. 5. c. 13. XXXII. q. 2.* Ergo eorum consensus est essentialis. *R.* agnoscunt non esse legitimum, seu non ita congruum, & conveniens, ut res tanti momenti sine consilio Parentum tractetur *C.* non esse legitimum seu invalidum *N.* hoc enim repugnat Tridentino juxta num. 104. *R.* 2°. Agnoscunt non esse legitimum, seu illicitum *C.* non esse legitimum seu non esse validum *N.* Antec. & Conseq. Fateor cum Sanchez, Laym., Gobat, & plerisque aliis, regulariter illicita esse Sponsalia tum de presentis, tum de futuro, absque consilio, & consensu Parentum inita, nisi rationabilis causa excusaret, v. g. si contrahentes præviderent, se à matrimonio honesto, & utili impediendos, aut ad indignum stimulandos à Parentibus; non tamen erunt ejusmodi Sponsalia eo ipso invalida.

108. Ob. 3°. Matrimonium sine consensu Parentum initum saltè est illicitum, ergo promissio talis matrimonij, seu Sponsalia simpliciter sunt invalida; *Prob. Conseq.* Promissio illicita, seu contra pietatem; & bonos mores, simpliciter non tenet. *c. In malis. 5. XII. q. 4. c. 58. § 69. de R. F. in 6.* Ergo. *R.* *D.* Antec. est illicitum aliquando, si nempe absque omni rationabili causa, vel ex contemptu non petatur talis consensus *C.* est illicitum semper, etiam dum rationabilis causa adest, quæ excuset à petendo consensu *N.* Antec. *D.* etiam Consequens; ergo pro-

promissio talis matrimonij, ut contrahendi sine consensu Parentum est invalida, si rationabilis causa non excuset C. Conseq, promissio matrimonij simpliciter, sine consensu Parentum facta est invalida N. Conseq. Hoc verum est; si quis promittat ipsam exclusionem, vel contemptum consensûs Paterni, erit ea promissio invalida utpote de re turpi, si verò promissio sit de Matrimonio, quod in se objectum bonum est; licet ipsa fiat sine Parentum consensu, erit promissio valida. Unde ad probationem R. Promissio illicita ex objecto, (hoc est dum ipsum objectum pietati, aut bonis moribus adversatur) non tenet C. promissio illicita ex modo, aut circumstantiis non tenet N. Antec. & Conseq. Sic illicita est donatio vel promissio prodiga, & tamen tenent.

109. Ob. 4°. Promittentes sine consensu Parentum graviter peccant; quia eorum matrimonia, solent esse scandalis, rixis, litibus, obnoxia; præsertim si cum indignis, in familiæ prostitutionem ineantur. Ergo eorum promissiones non possunt esse validæ. R. Permissio Antec. D. Conseq. non possunt esse validæ ubi hæc mala imminent Trans. non possunt esse validæ, si mala hæc absint, nec quidquam aliud desit præter consensum Parentum N. Conseq. Unde in conclusione dictum est: *Nisi ipsum matrimonium non possit licitè contrahi.*

110. Si prædictæ circumstantiæ absint, probabilius solum venialiter peccabunt contrahentes sine Parentum consensu: cum hi non possint in
tali

tali casu rationabiliter esse inviti; si insuper contrahentes in illo casu ex *rationabili causa* consensum Parentum petere omittant, nullo modo peccabunt; sicut non peccant, vel saltè non graviter, si contrahant, dum consensum petitum, Parentes irrationabiliter denegant: ut bene docent *Gobat, Sporer &c. ex Sanchez & aliis.* Respondent alij cum *Lessio l. 2. de J. & J. c. 18. dub. 1. n. 9. C. Antec. N. Conseq.* licèt enim graviter peccent contra pietatem, & charitatem, non tamen peccant contra justitiam, adeoque probabiliter promissio tenet; Magistratus tamen prædicta gravia mala prævidens, debet eam irritare, & tales Sponsose separare, teste *Laym. Lessio, Navar., Guttier. apud Gobat. & Sanchez l. I. D. 14. n. 3.*

III. Ob. 5°. Pater potest vota filiorum, sinè suo consensu, aut in suum præjudicium facta irritare, ut docent Theologi, & Canonistæ super *tit. de voto & voti Redempt.* Ergo etiam Sponsalia. R. 1°. Ex hoc ipso probari Sponsalia sinè consensu Parentum facta, non esse irrita, sed irritanda; itèm illa fieri posse sinè consensu Parentum, sicut possunt emitti vota; R. 2°. N. Conseq. Disparitas est 1°. Quia DEUS, cui soli vota fiunt, non acceptat facta in præjudicium tertij; vel cedit suo juri, ne tertius lædatur; Sponsalia autem à comparte acceptantur, quæ non tenetur cedere juri suo. 2°. Juxta dicta pro Conclusionem hujus, & præcedentis quæstionis; major libertas requiritur in contrahentibus, quàm in voventibus; ità ut etiam regulariter obligent
vota

vota metu extorta, non autem Sponsalia juxta dicta num. 34. 3°. Ea quæ sunt publici juris (prout sunt: Sponsalia) non sequuntur jus patriæ potestatis teste *Zoëzio de Sponsal. n. 69. & in is, quæ ad Sacramenta pertinent* (prout positivè pertinent Sponsalia) *non consideratur patriæ potestas.* inquit *Vallensis loco supra cit. ex c. fin. de Judiciis*; nihil tale urget pro votis. Præterquam quòd regulariter Parens vota filij tantum in impubertate emissa annullare possit, ut sic detur aliquod remedium, si fortè filius in tenella ætate aliquid non satis prudenter vovisset, pro Sponsalibus autem in impubertate contractis adhuc adest remedium, quia adeptâ pubertate ipsi contrahentes liberè resilire possunt; juxta dicta num. 19.

112. Ob. 6°. Parentes tenentur pro filiorum nuptiis esse solliciti: ergo hi vicissim tenentur illis obedire, & ab eorum consensu pendere; ne neglecti, tanquam gravissimâ injuriâ offendantur. 2°. Filij in re tam gravi, tenentur Parentum consilium petere. Ergo etiam tenentur eidem obedire, alioquin frustrâ illud peterent. Et. Etiam tenentur esse solliciti de filiis promovendis ad sacerdotium, vel Religionem, si filij ad hæc aspirent; non tamen sequitur horum susceptionem sinè Parentum consensu factam, esse irritam: Unde objectio solùm probat, inobedientiam filiorum in hoc puncto (nisi justæ causæ excusent) adversari pietati, & esse illicitam; quamvis Sponsalia non irritet. In forma D. Conseq. Ergo tenentur obedire ex debito pietatis, C. debito justitiæ,

tiæ, ita ut ejus violatio strictam injuriam involvat, vel Sponsalia irritet N. Conseq. Ex quo patet responsio ad 2^m. Item ad objectionem Hæreticorum; illud ex Decalogo oggerentium, *Honora Patrem &c.* Præterquam, quod ibi honor præcipiatur in genere, non verò in particulari causa Matrimonij, pro quo stare possunt rationes exceptivæ. Aliàs nec sinè consensu Matris liceret, aut valeret Sponsalium contractus, cum & hæc honoranda sit: quod tamen negant ipsi adversarij, ut bene advertit Zœs. unde hic valet illud: *Relinquet homo Patrem suum, & Matrem, & adhærebit uxori suæ. Gen. 2. v. 24.*

113 Ob. 7°. Contrahentes sinè consensu Parentum possunt vi legum Civilium exhæredari, aut illis dos denegari. Ergo signum est eorum contractum non valere. R. Dissimulato Antec. N. Conseq. quia tantum sequeretur, talem contractum, tanquam illicitum hæc pœnâ puniri posse, licet validus sit. R. 2°. N. Antec.; nam nec Justinianus hanc inter causas exhæredationis ponit; nisi fortè filia mallet luxuriosè vivere, quàm à Parentibus in matrimonio honesto elocari; ut ex Panormitano notat Vallensis; nec lex civilis vim habet contra Canones, libertatem Matrimonij requirentes, ut fusè deducit Sanchez l. 1. D. 24. 25. & 26. Gobat ejusmodi leges dicit esse abrogatas. Quod si alicubi ad impedienda gravia mala leges, vel consuetudo quarundam Regionum cum Pontificis consensu inductæ vetant, nè Personæ illustres, saltèm Coronæ ca-

paces, sinè consensu Principum, nuptias, præfertim cum exteris contrahant; quemadmodum teste P. Wex ex Spondano ad annum 1635. Clerus Gallicanus declaravit, non valere Gallorum Regij sanguinis, & successionis capacium, conubia, sinè consensu Parentum inita; non præjudicant juri communi; & *nequaquam ad consequentiam sunt trahenda.* Reg. 28. J. in 6. vide *Arnold. König* super tit. de Sponsal. n. III. & seq.

QUÆSTIO X.

An aliquando saltèm in casu variore valeant Sponsalia inita cum Persona Heretica?

114. **H**Æc quæstio dependet ab illa, utrùm talium matrimonia semper sint illicita? Pro non valore aliqui simpliciter citant *Tannerum, Marchantium, Gobat &c.* Sed hi Authores non videntur loqui simpliciter pro omni casu, sic ipse *Gobat de Sponsal. n. 101.* tantùm dicit, quòd *communiter* non valeant.

Quare dicendum est, ea aliquando valere, ut tenet *Sanchez l. 2. D. 72. n. 5. Cum Navarro & Azor. Laymannus l. 5. tr. 10. p. 4. c. 14. n. 2. Palau de Sponsal. D. 4. p. 11. n. 10. & 11. cum Conink, Guttier., Gasp. Hurtado. Pirrhing super tit. de Sponsal. n. 165. & seq. Ilfing tr. 5. D. 9. n. 88. cum P. Amico. Arsdékin p. 3. tr. 6. q. 22. usque ad 25. & apud hunc*

*hunc
Disp
cium
Ober*

*II
illicita
pericu
lium,
quibu
cessan
ut pra
lerati
licita
confe
prom
alij c
ejusm
v. g.
exerc
ctio &
q. 1.
si spo
Ergo
Hæc
lonia
tradi
adeo
I
ut si
bere
lum
per*